

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

DAĞLARIN TAŞIYAMAYACAĞI EMANETİ

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euẓu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’îẓ ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-

Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm:

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا
وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

(Qur’ân 33:72). ‘İnnâ ‘aradnâ-l-emânete ‘alâ-ssemâvâti vel-ardi velcibâli feebeayne en yahmilnehâ ve eşfakne minhâ ve hamelehâ-l-insân(u)s) innehu kâne zalûmen cehûlâ(n)’, ‘Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yükledi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.’ Sadaka Llāhu l-‘Azîm.

Allah Azze ve Celle buyuruyor, Allāh ﷻ emaneti dağlar bile kabul etmedi. Dağlar ve taşlar; bu emaneti taşıyamadı, çünkü bu büyük bir yük. İnsanoğlu “Ben yapabilirim” dedi. Yapabilirler ama cahildirler, diyor Allāh ﷻ. Onlar zalim ve cahildirler. Çünkü bu emaneti tüm insanlık taşıyamaz. Sadece Peygamberler taşıyabilir. Peygamberler aracılığıyla insanlar için hafifletilir ki onu taşıyabilirler. Ve çoğu bunu bile yapmaz. İnsanoğlu kolay, rahat ve keyfine uygun olanı yapar. Allāh ﷻ yolunda olmak ve Allah’ın ﷻ emrettiği şeyleri yapmak insanlara zordur. Birçok insan bundan kaçmak için çeşitli bahaneler uydurur.

[...] Kur’an okurken hata yapmanız bile sorun olmaz, çünkü mahfuzdur. Allah Azze ve Celle tarafından korunmuştur. Yanlış okursanız veya unutursanız sorun yok. Ancak hadis için doğru okumanız gerekir.

Onun için, şu ayeti okuyoruz, Allah ﷻ dünyayı yarattığında bir emir, bir sır koydu. Allah ﷻ dağlara, göğe, yere, her şeye onu taşımasını emretti. Onlar, “Biz bunu taşıyamayız; çok ağır. Bunu taşıyamayız” diye kabul etmediler. Yani sadece insanlar kabul etti. Neden? Çünkü insan cahil ve zalimler. Bu, insanların özelliğidir. Elbette peygamberler, salih insanlar ve Allah’ın ﷻ sevdikleri istisnadır. Ama çoğunluk böyledir. Kabul ettiler ama bu emre uymuyorlar, kabul edip “evet” dediklerinde yapılması gerekeni yapmıyorlar. Allah Azze ve Celle ruhları yarattı ve onlara “Ben kimim, siz kimsiniz?” diye sordu. Bazıları kabul etmedi ama sonunda kabul ettiler; hepsi. O dönemde Allah Azze ve

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Celle bu emri verdi ve hepsi kabul etti, ama sonra çoğu deęiřti. Verdikleri söze uymuyorlar.

Onun için hayatımızda, tüm hayatımız boyunca bu şekilde olmak önemlidir. Allah Azze ve Celle'nin bize emrettiklerine uymak. Uymazsanız, dışarıda kalırsınız, sözünüzü bozarsınız ve Allah Azze ve Celle'nin İlahi Huzuru'nda makbul biri, iyi biri olamazsınız. Allah Azze ve Celle yalnızca O'nun ﷻ emrine uyanları sever. Bazen insanlar "Allah ﷻ bizi sevmiyor" derler. Allah ﷻ sizi seviyor ama siz kendinizi sevmiyorsunuz. Bunu kendine yaptın. Allah ﷻ sana her şeyi, her iyiliği gösterdi, verdi ve sen buna karşı geliyorsun. Ne yapmalısın? Bu senin hatan, kendini cezalandırmalısın.

İnsanoğlunun özelliklerinden biri de, yolundan sapmamak ve vaatlerine uymamaktır. Yüzyıllardır, insanlık tarihi bu insanlarla doludur. Ve şimdiye kadar hiç kimse yaşamamıştır. Kısa bir ömürdür ve bitmişlerdir. Sonra gerçeği, hayatın gerçeğini ve Allah'ın ﷻ onlara gösterdiklerini görürler. Ve bundan, yapmadıkları şeylerden pişman olurlar.

Bu, sıradan insanlar içindir, Müslümanlar ve gayrimüslimler böyledir. Ama aynı zamanda, başkalarıyla gurur duyan insanlar da vardır. Belki de müminler, Müslümanlar, "Ben böyleyim, ben böyleyim, ben Şeyhim, ben böyleyim" derler. Allah Azze ve Celle, "Sadece yapabileceğini yapmalısın" demiştir. Kendinize yük olmayın. Size zor gelecek bir şey istemeyin. Birçok insan durumundan memnun değil, daha büyük, daha yüksek veya daha ünlü olmayı seviyor. Özellikle bu çağın insanları her yerde ünlü olmayı seviyor. İyi veya kötü, her şeyi sadece ünlü olmak için yapıyorlar.

Bunun için, yapamayacağınız bir şeyi yapmanıza gerek yok. İnsanlar birbirlerini daha da yükseğe çıkmaya zorluyor. Ama bunun size hiçbir faydası yok. Bunu yaparsanız, sadece nefsiniz için yapmış olursunuz. Allah Azze ve Celle bundan hoşnut değil, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bundan hoşnut değil. Sadece nefsiniz için, daha yüksek olmayı seviyorsunuz. Belki sıradan insanlar milletvekili, cumhurbaşkanı veya başka şeyler olmak istiyorlar. Tarikat mensupları da olmak istiyorlar - birçok insan "Nasıl Şeyh olabilirim? Nasıl evliya olabilirim?" diye soruyor. Bu olmak çok kolay. Sadece Allah Azze ve Celle'nin emrettiği gibi hareket etmelisin, başka hiçbir şey düşünmemelisin. Allah Azze ve Celle sana rızkını veriyorsa, ailenle mutluysan, ibadetlerini yapıyorsan, bu Allah Azze ve Celle'nin sana en büyük lütfudur. Son nefesine kadar buna devam etmen senin için en büyük mükafattır. Böyle olmaya çalışmalısın, yükselmeye, alçalmaya falan bakmamalısın. Sadece kendine, kardeşlerine, ailene bakmalısın; her şey senin için mükemmel olmalı. Zıplamaya, daha yükseğe, daha yükseğe çıkmaya çalışmana gerek yok. Ancak bu yoldaysanız - "أَجَلُ الْكَرَامَاتِ دَوَامُ التَّوْفِيقِ", "Ejellu l-kerāmāt devāmu t-tevfik" diye bir söz vardır. En büyük mucize, aynı yolda, onu

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

eksiltmeden ilerlemektir; hatta yükseltmeye gerek yoktur. Sadece bu bile size yeter. Bunu sonuna kadar yaparsanız, kazanan siz olursunuz. Allah ﷻ sizin daha yükseğe çıkmanızı istediğinde, O ﷻ açar. Değilseniz, eğer bütün hayatını böyle devam ettirirsen sen de Allah ﷻ için sevgilisin.

Allah ﷻ bizi bu yolda tutsun; nefsimize uymayalım. Çünkü kendini öven çok insan var. “Ben söyleyim, böyleyim, evliyayım, kutupum, şeyhim, vekilim.” Bu da iyi bir şey değil. Kendini öven sadece Allah Azze ve Celle’dir. Allah Azze ve Celle her zaman kendini över. Hatta Peygamber Efendimiz şallâ Llāhu ‘aleyhi ve-sallam, “Ben insanların en yücesiyim; bu bir övünme değil” dediğinde bile “لَا فَخْرَ”, “Lâ fakhr”, “Övünme değil” demiştir Peygamber Efendimiz ﷺ. Bunu söylemeli ama aynı zamanda “Lâ fakhr” diyor Peygamber Efendimiz ﷺ, bu da “benim için hiçbir gururun olmadığı” anlamına geliyor. Yalnız Allah Azze ve Celle, ‘وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ’, ‘Velehu-lkibriyâu fî-ssemâvâti vel-ard’, ‘Göklerdeki ve yerdeki mutlak ululuk ve büyüklük yalnızca O’na aittir.’ (Kur’an 45:37) Göklerde, yerde ve her yerde her türlü büyüklük Allah Azze ve Celle içindir. Onun için, kendini öven kimse, tarikat veya tarikat dışı hiçbir yerde makbul değildir, kendini öven kimseyi kimse sevmez. Allah ﷻ bizi bu sıfattan uzak tutsun inşaAllah.

Ve-min Allahi t-tevfık. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
16 Ekim 2025/ 25 Cemâziyelevvel 1447
Lefke, Kıbrıs